

P. E. Eriksen: På venstres vegne kan jeg tilsige positiv indstilling over for det foreliggende lovforslag om begyndende forberedelser til bygning af et nyt statshospital i Københavnsområdet.

Det må være både rigtigt og fremsynet at placere det nye hospital i nær forbindelse med det amtssygehus, som Københavns amt bygger derude. Jeg vil gerne ved behandlingen af dette lovforslag understrege betydningen af et fællesskab på hele vort sygehusområde.

Det må være betydningsfuldt fremover, at sygehusenheder kommer til at danne en helhed, så at man kan drage nytte af de nye ting, der er kommet frem: videnskabelige resultater, udvidet menneskelig formåen, tekniske hjælpemidler. Vort sygehusvæsen rummer i dag mange specialer, mange nye specialer, som er den værdifulde hjælp i sygdomsbehandling, og det gælder om, at vi udnytter dem og udnytter dem i fællesskab. Det betyder en mere effektiv behandling, det betyder en hurtigere behandling. Den vældige udvikling, der er i gang, har jo medført, at man på vore sygehuse har været i stand til i løbet af en menneskealder at nedsætte gennemsnitsliggetiden fra 32 dage til 13 dage; gennemsnitsliggetiden er altså nede på næsten en tredjedel af, hvad den var for en menneskealder siden.

Gennem det nære samarbejde mellem psykiatriske og somatiske sygehuse vil vi også bedre være i stand til at bryde det skel, der gennem årene har været i bedømmelsen af de sygdomme, som behandles de to steder, og skabe forståelse for, at de sindslidende har en sygdom, som andre syge har det, godt nok en anden slags sygdom, men dog en sygdom, som vi heldigvis i dag bedre end tidligere er i stand til at behandle. Derfor er oprettelse af psykiatriske afdelinger ved vore almindelige sygehuse noget, vi må have med ind i billedet, også når vi taler om behovsanalyser. Jeg tænker ikke mindst på de sygehuse, som har lang vej til et statshospital — jeg kunne f. eks. for Nordjyllands vedkommende pege på Thisted amt. Loven af 1959 giver også mulighed for særlige tilskud til sådanne afdelinger.

Et andet spørgsmål er, om vi i tilstrækkelig grad følger mulighederne for ambulante behandlinger op. Det vil give aflastning, hvad angår sengepladser, og det er ikke lige-

gyldigt, når vi skal bedømme udbygningen af vore statshospitaler. Efter det anslåede beløb til Herlevprojektet bliver der tale om udgifter, der med bygninger og inventar løber op imod 200.000 kr. pr. sengeplads.

Videre er der spørgsmålet om plejemuligheder for vore patienter. Jeg hilser med glæde de mange plejehjem, der kommer; jeg tænker her også på Skovlundeprojektet. Videre kan der peges på afdelinger for dagpatienter og natpatienter; de er også med i billedet. Det er rigtigt, at der bliver mulighed for individuel behandling, og i forbindelse dermed må vi være opmærksom på værdien af hele aktiviseringen, af terapi-behandling osv. Det er nogle af de ting, der glæder én, når man har lejlighed til at komme ud på de forskellige hjem og se, hvordan man sætter ind med aktiviseringsarbejde. Revalideringsafsnit og beskyttede værksteder må heller ikke glemmes. Jeg tror, at der på det område kan etableres fællesskab imellem forskellige sygehusenheder.

Hr. Peter Jørgensen har nævnt børneafsnittene. Jeg tror, at det også her vil være af værdi gennem vekselvirkning mellem psykiatriske og somatiske sygehuse at udnytte de respektive speciallægers uddannelse og erfaring. Jeg har ønsket at fremføre disse tanker, fordi bemærkningerne til lovforslaget meget stærkt fremdrager behovene nu og i fremtiden på dette område — nyttig læsning for de mennesker, som spekulerer over disse problemer.

Jeg har ligesom hr. Peter Jørgensen gjort mig mine tanker om, hvordan det er gået med en tidligere lov, nemlig loven om opførelse af hospitaler i Hillerød, Odense og Hjørring, som det høje ting enstemmigt vedtog i 1959. Senere er Hjørring skubbet ned på femtepladsen til trods for, at de deroppe jo gerne skulle i gang med et statshospital i forbindelse med det nye centralsygehus. Jeg ved meget vel, at moderhospitalet i Viborg i bygningsmæssig henseende ikke er til at kende igen fra før, og jeg vil gerne sige tak, fordi de gamle rammer er erstattet med nye og velindrettede lokaler til lige stor glæde for patienter og personale.

Men området er alligevel ikke dækket. Afstanden til Hjørring er 120-175 km; der er en dækning på 1,85 promille, mens det opstillede mål er 2,5 promille. Man mangler i området deroppe omkring 10